

(המשך עמוד 4)
לרכב את החוק, סברו, היא שתהפך פעולה עם המכניזם אותו.
שוקן עמד על שלו, סען כי די בצנזורה הקיימת וברגש האחריות של עורכי העיתונים, שלא יפרסמו דברים העלולים לגרום נזק למדינה, ואין צורך להניף על ראשם את שוט החוק. הוא איים אפילו בפיצוץ אגודת ה"עיתונאים ועזיבתה, אם לא תתקבל הצעתו. גם איום זה לא הניז את השלישיה ה"מפא"יית מעמדה. שוקן עזב את הישיבה בכעס. בחוק, על המדרגות, ניגש אליו מיכאל אסף המזקן, התנצל: "מה אנחנו יכולים לעשות? קיבלנו הוראה מפורשת..."

צבא

עומד דום, בבקשה

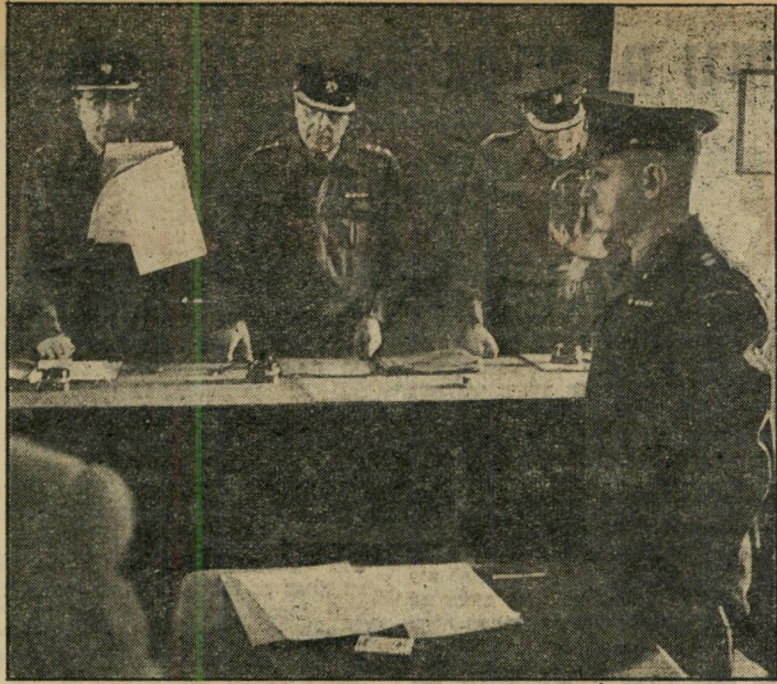
אין שטח אחד בו לא חלה התקדמות בצבא בעשר שנותיו. אחד השטחים בהם חלה אולי ההתקדמות הרבה ביותר, מחוץ לשטחי הלחימה השונים, הוא שטח ההדרכה. אם היתה נהוגה פעם השיטה של הדרכה "דרך הרגליים", כאשר הכל נעשה במאמץ פיזי קשה, תוך שיפשוף רב, הרי שעתה מוכחו המדריכים כי התוצאות חטובות יתר משהגות והקב בהדרכה. דרך הראש, כאשר מעדיפים הסבר טוב על שיפשוף סרב.

לאחר שפורסמה החוברת ניסוטים צבאיים (העולם הזה 1026), צעד עכשיו אתו בסיס הדרכה צעד נוסף קדימה, פירסם איגרת לחניך, הפונה לחניכי הקורסים, מתחה בפיניהם, ובפניה אישית ישירה, את נוהלי ה"בסיס. ובעוד שחוברת הנימוסים נכתבה על ידי אחד מקציני הבסיס, נכתבה האיגרת החדשה על-ידי מפקד הבסיס בכבודו ובעצמו.

כתב המפקד באיגרתו לחניך: "אנו מברכים אותך לבואך לחסות בצל הבסיס הזה, ומי אחרים לך הצלחה. מצינו עשינו הכל על-מנת לעזור לך במשימת הלימודים השוטפת עליך. אנו גודרין אותך, ונמציא לך את ה"שירותים הדרושים, ואתה תעשה את ה"מאמץ ללמוד את החומר שגורין אותך כאן, להישמע לממונים עליך, ולגמור את הקורס בהצלחה."

את האיגרת עצמה חילק המפקד לארבעה חלקים עיקריים, העוסקים בנוהלי הבסיס, הדרכה, מזון, והציוד הצבאי. בין שאר ה"חובות הזכיר המפקד: "אתה תצטרך לקום מוקדם ולהשתתף בהתעמלות בוקר (דבר שאינך רגיל לעשות), יהיה עליך ללכת בדרכ לאכול (בביתך אינך עושה זאת), תוציא ציוד מהמחסן, תנקה את צריף מגורייך וסביר בתו, את חורי ההרצאות, את שטח המחנה, לעיתים אף "יגדבו" אותך כתורן במטבח או לתפקיד שמירה."

הדרך הקצרה ללב. באותה נימה של גימנס וסבר-פנים, שהיתה תוקפת שבשך הלב כל רס"ר הגון מן האסכולה הישנה, המשיך המפקד, בפנותו לחילי המילואים הלומדים בבסיס: "חלק גדול מהמדריכים הם צעירים, אשר אם כי קיבלו ארמון ב"הדרכה הרי ייתכן וטרם רכשו ניסיון רב בטיפול באנשים. למרות רצונם הם עלולים לעשות שיגאות. ייתכן גם כי שיגאתם תג"

השבועה
מפקד נפת צפת דויד בן-ישי עומד משמאל, כשיוו חמינית סונחת על תניך וביד שמאלו נוסח השבועה הנדרשת משופט של בית-דין מש"טעתי. ליודו: חבריו לבית-הדין מפקד מחוז תל-אביב יואב פלג וקצין הסטה הארצי יעקב בן-ארי.

רוחם לך סבל, אך עליך לזכור כי גם הם בשר ודם, ולא בודדו נעשתה השיגאה. בכל מקרה של התנגשות, כדאי לך לכן, לבדוק גם באם אתה לא הגורם."

אחת הבעיות הכאובות בצבא היא בעיית המזון. קשה לספק טעמו של כל אחד ו"אחר, כאשר המזון למאות חיליים מבושל בסיך אחד. גם הכמויות אינן מספיקות תמיד, אך -אם במסעדה יכול אתה להזמין עוד מנה כאשר הינך רעב, אינך יכול לעשות זאת כאן."

חשיבה מכל היא השמירה על הציוד הצבאי. שאל המפקד בתרעומת: "למה יש לחיליים יחס של זילזול לציוד הצבאי היקר כל כך, אין אנו יודעים. אולי אתה יודע? למה חור"טים את השולחנות? למה דוקרים בכידונים את הדלתות? למה מקלקלים את מערכת החשמל, ולמה שוכרים את הכיסאות ואת הרצפות?"

התשובה הטובה ביותר לשאלות אלו ניתנה על-ידי החניכים עצמם. הסתבר כי עט המפקד השפיע הרבה יותר ממקלון הרבי סמל, שהרי הדרך מן הראש אל המוח והלב קצרה, כיודע, הרבה יותר מאשר מן הרגליים.

פרשת תבור

הנתבעים לא הופיעו

משה בן-אלול, יצחק יערי"ו צעק שמש בית-משפט השלום בתל-אביב לגובה שלוש הקמות של הבנין. "איננו" חזר ואמר ל"שופט, שהמתין באולם להופעתם של השנים. כי ביום בו קבע שופט השלום יוסף מגוריכה"ן מועד לקריאת החלטתו בדבר כש"

לשופט, בוטל הצו. המשטרה לא תצטרך לטרוח, לפי שעה, בעורכי דבר חשוב.

משטרה

התסוך ירד

התכונה בבנין התחנה המזרחית של מש"טרת חיפה היתה גדולה מאד. בזה אחר זה הגיעו למקום קציני משטרה גבוהים, פרקלי"טים עם גלימותיהם, עתונאים וסתם סקרנים. כי הפעם, בניגוד לעשרות ומאות פעמים אחרת, עמד בית-הדין המשמעתי של משטרת ישראל, שכונס במיוחד כדי לדון במשפטם של שוטרי משטרת הנמל הנאשמים בהברחה, לקיים את דיוניו בדלתיים פתוחות. למען ישמעו ויראו, הסביר אחד הקצינים שנוכחו במאורע.

משהחל הדיון המשפטי, בפניהם של מפקד מחוז תל-אביב יואב פלג, מפקד נפת צפת דוד בן-ישי וקצין המטה הארצי יהושע בן-ארי, התברר כי הסברו של הקצין לא היה מדויק כל-יזכרו. רק חציו השני של הפסוק התקיים באותו מעמד.

אלה מן הנוכחים שחשבו, כי בהודגות זו יורם המסך על תעלומת פרשת ההברחות הגדולות, התאכזבו עד מהרה. "אני מודה", אמרו הנאשמים יוסף מרימוביץ, גילבר בוהרון ומשה דרזיש, שמינו להגנתם את עורך-הדין אלימלך דוידסקו. אחרי שהורו בהסכם עם התביעה המשטרית, לא היה צורך בהבאת העדויות המפורטות, שהיו עלו"לות בלחץ החקירה הראשית והנגדית, להביא לגילוי ראשי הכנופיה ומנהיגיה.

כדי הפתעות. לפני כחודש ימים, אחרי שמשטרת חיפה פירסמה ברבים את גילגוייה המפתיעים על תפיסתה של רשת ההברחות הגדולות, בחסותן של שוטרי סירות משטרת הנמל (העולם הזה 1055), אמר ס.מ.מ. מנחם בגול, ראש העוף הפלילי במחוז חיפה, ש"היה ממונה על הפעולה: בקרוב תגליגנה הפתעות נוספות."

הפתעות לא התגלו. מסך שתיקה גדול ירד על המשך החקירה. במקום להעמיד לדין את מנהיגי הכנופיה, חסתפק המשק הכללי של המשטרה בהעגשתם של שלושה שוטרים, שהיו ממונים על הורדת הסחורה המוברחת מן האניות והובלתה העירה.

אחרי שנידונו לשנה מאסר כל אחד ו"גירושו מן השירות במשטרת-ישראל, נלקחו שלושת הנאשמים לבית-הסוהר. הם לקחו אתם אל בין הסורגים את הסוד הגדול: מי מימן ומי עמד מאחורי עסקי ההברחות העצומים?

פשעים

אוי לעינים

בחורף 1956, מסר אחד ממודיעי המשטרה בתל-אביב ידיעה מענינת ובלתי-שיגרתית: "במרפאה הצבאית ב"פנ", סיפר המודיע ל"מקשר המשטרה, אפשר להשתחרר משירות במילואים, תמורת שוחד."

הודעתו של המודיע היתה סתומה, אך קציני המטה הארצי, אליהם הועברה הידיעה, גילו בה עניין. הם יצאו למרפאה. שם ה"ס" תובנו בין ציבור האזרחים שבאו לבדיקות

השופט לא רצה לרחות יותר את המש"ט. כדי להבטיח את הופעתם של הנאשמים בעתיד, נענה לבקשתו של עורך-הדין אריה הבאה בעזרת המשטרה.

סעיפי ברישום התאריך ביומן" הודיע רנדור לכתבי העתונות אחרי שהידיעה על צו-ההבאה פורסמה בכל העיתונים. אבקש לכסל את הצו. הנאשמים מבטיחים לבוא בעצמם."

אחרי שמכתב-הבטחה בסגנון דומה נשלח

הנאשמים
שלושת חשודים, לבושים אזרחית, מקשיבים לחקראת פרסי ה"האשמה. ז'ילברס בוהרון, באמצע, בשל עבר לדוגמה במשטרה, טען כי פותח בגלל מצוקתו הסמפחיתת על-ידי שוטר רביעי, שהפך עד הסדינה במשפט זה.

הפרקלים
במרכז נראה עומד עורך-הדין אלימלך דוידסקו, סניגורם של שלושת החשודים שהודעו בהשתתפות ברשת הברחה, בשיחה עם עתונאים. התמונה צולמה באולם בית-המשפט, בעוד שעת ההפסקה, מימין: עורכו של אלימלך דוידסקו.